

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΣΙΜΟΥ ΜΕΝΑΡΔΟΥ: Θρήνος τῆς Κύπρου. — Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Δ. Πακελλάρου 1906. Σελ. 405—432

Ὁ συνεργάτης μας καὶ φίλος κ. Σίμος Μενάρδος δὲν εἶναι γνωστός μόνον ἀπὸ τοὺς καλοὺς του στίχους καὶ ἀπὸ τῆς κλασσικῆς του ἐκείνης μεταφράσεως ἀρχαίων ἀριστουργημάτων, μὰ εἶναι πρὸς πολλὴν γνῶσιν ἀπὸ πολλῶν καὶ καλῶν ἐργασιῶν γιὰ τὴν ἱστορίαν καὶ λαογραφίαν τῆς πατρίδος τῆς πρωτογεννήτης ἀγάπης, τῆς μεγάλης μας Κύπρου. Τὸ περὶ τῶν βαπτιστικῶν ὀνομάτων τῆς Κύπρου μελέτημά του εἶναι πρώτης γραμμῆς ἔργο στὸ εἶδος του. Ἄλλη μιὰ ἐργασία του, ἡ Ρήγαινα, ὅπου δημοσίευσεν διάφορες δημοτικὰς παραδόσεις γιὰ μιὰ κάπια Ρήγαινα τοῦ παλίου καιροῦ καὶ ἀνάμεσα στίς διάφορες ἀφῆτες δημοτικὰς παραδόσεις ξεχώρισε ἀπομεινάρια τῆς παλίας λατρίας τῆς Ἀφροδίτης—κάνει μεγάλη τιμὴ καὶ στὸ συγγραφεὶα τῆς καὶ στὴ Ρωμαϊκὴ ἀκόμη ἐπιστήμη. Κι' ἄλλα πολλὰ μελετήματα τοῦ καλοῦ μας φίλου μποροῦσαμε νὰ αναφέρουμε ποὺ γιὰ ταῦτα πρέπει νὰ περφηανέται καὶ νὰ καμαρώνει.

Τώρα δὲ κ. Μενάρδος στὸ βιβλίον ποὺ σημειώνουμε παραπάνου μᾶς χαρίζει δημοτικὸν τραγούδι ἀπὸ 777 δεκαπεντασύλλαβους στίχους ποὺ σὲ ταῦτα ἀγνωστὸς ποιητὴς κλαίει τὸ πάτημα καὶ σκλαβωτὴ τῆς ἀγλυκειᾶς Κύπρου ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὰ 1570. Τὸ τραγούδι ξεστήλωσεν ὁ ἐκδότης ἀπὸ χειρόγραφο τοῦ 13' αἰῶνα, ποὺ τοῦ τὸ στείλανε ἀπὸ τὸ χωριὸ τῆς Λεμεσοῦ Φασσοῦλα. Μὰ γιὰ κακὴν μᾶς τύχην τὸ χειρόγραφο δὲν εἶναι ἀκέραιον καὶ εἶναι λείπει τὸ τέλος τοῦ θρήνου ποὺ θὰ μᾶς ἔλεγε γιὰ ὅλη τὴν πολιορκίαν τῆς Ἀμόχουστου. Ὁ Κυπριώτικος αὐτὸς θρήνος ἔχει ἀξία ἱστορικὴ καὶ γλωσσικὴ μὰ πρῶτα πρῶτα γλωσσικὴ. Στὰ προλεγομένα του δὲ κ. Μενάρδος μᾶς δίδει μὲ λίγα λόγια πληροφορίας γιὰ τὸ χειρόγραφο καὶ γιὰ τὸν ποιητὴν τοῦ θρήνου καθὼς καὶ γιὰ τὴν μέθοδον ποὺ ἀκολούθησεν στὴν ἐκδόσιν του. Στὸ τέλος πάλι δὲ κ. Μενάρδος μᾶς ἐξηγεῖ διάφορες λέξεις τοῦ θρήνου ἀραβικὰς, ἰταλικὰς καὶ γαλλικὰς, καθὼς καὶ ἑλληνικὰς τῆς δημοτικῆς, σπάνιες καὶ δυσκολονόητες.

Καὶ τελειώνοντας παρακαλοῦμε τὸν ἀγαπητὸν ἐκδότην νὰ δεχτῆ τὰ συχαίρια μας καὶ τῆς εὐχῆς μας τῆς καρδιακῆς νύχην πάντα τῆς γερωσύνης ἐκείνης καὶ τῆς δυνάμει ποὺ χρειάζεται γιὰ μιὰ καθάρια ἐπισημονικὴν σταδιοδρομίαν.

N. A. B.

*

— Ἐλενίτσα, εἶπ' ἡ μητέρα, ἂν αὐτὸς ὁ νέος κ. Φιλητᾶς ἐρχόντανε νὰ μὲ δῆ, ὅπως εἶπες, καὶ ἂν ἐγύρευε νὰ τὸνε φιλήσω, ὅπως γυρεύεις ἀπὸ σένα, θὰ τοῦδειχνα ἀμέσως τὴν πόρταν.

— Καλὰ, μαμμά, ἀποκρίθηκε τὸ καλὸ κορίτσι.

— Ὑστερ' ἀπὸ τὴν καινούργια τοῦ νέου ἐπίσκεψιν ῥώτησε ἡ μητέρα τὴν Ἐλενίτσα.

— Λοιπὸν ἀκολούθησεν τῆ συμβουλή μου γιὰ τὸν κ. Φιλητᾶ ;

— «Ναί, μαμμά. Τοῦ εἶπα τὰ λόγια σου, πὼς ἂ σοῦ γύρευε νὰ τὸνε φιλήσῃ, θὰ τοῦδειχνας τὴν πόρταν».

— Καὶ τί σοῦ εἶπε ;

— Εἶπε πὼς δὲ θὰ σοῦ γυρέψῃ τέτιο πρᾶμα.

ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ

(Στὴ στήλῃ αὐτῇ θὰ ἀρμύμε κάθε βδομάδα, σὲν κεφάλαια ληστῶν, ὅλες τῆς δευτείας καὶ ἀνορθογραφίας ποὺ βρίσκονται πρὸς καθρευσάνικα βιβλία. Συνεργάτης τῆς στήλης αὐτῆς θάναί ὁ ἀναγνώστης μας, ἀρκεῖ μοναχὰ πλάι στὸ βιβλίον ποὺ θὰ μᾶς στέλνουνε νὰ σημειώσῃ τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς σελίδας ποὺ βρίσκεται).

«... Ἀπὸ νησάκια, τὸ ἐν μικρότερον ἔξω, τὸ ἄλλο μικρότερον μέσα, σχηματίζουσι ἡμικύκλιον εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποῦ κιλ».

(Ἄγγελος Τανζάρας «Ἑλληνικὰ περιγιάλια» στὸ «Ἐμπρὸς» 20 τοῦ Μάη 1906).

*

... Θὰ ἐπεθύμουν εἰς τοιαῦτα ζητήματα νὰ εὐηρεστώνοτο οἱ κύριοι βουλευταί....

(Μιλᾷε ὁ Γ. Θεοτόκης στὴ Βουλῇ. «Ἑλληνισμός», 13 Μαΐου, σελ. 2, στήλῃ 2).

*

... ἀμφότεροι δ' αἱ συνάδελφοι...

(Πατρίς, 18 Μαΐου, σελ. 1, στήλ. 1, στίχ. 19).

*

... ἐπ' ὅσον ἡ Πολιτείακὴ μας μηχανὴ ἀντὶ νὰ ἔξῃ ἀγὰ γῆ (χρειάζεται: ἐξάγη) συμυδάλλῃ ἀπὸ πρώτης τάξεως σιτάρι ἐξάγει πίτυρα...

(Ἰδιὴ ἐφημ. παρακάτου).

*

... Ὑπὴροχον ὁμως καὶ τὰ ἐκτενέστερα φαιδρυντικὰ ἀναγνώσματα, τὰ ἔχοντα τεχνικὰς ἀξιόσεις. Θὰ ἔβαινα εἰς μὴκος δυσανάλογον ὡς αἱ παροῦσαι ἀναμνήσεις μου, ἐὰν ἀπεπειρώμην....

(Μπάμπη Ἄννινου «Ὁ Σύλλογος τῶν Εἰσαγγελέων» στὴν ἐφημ. «Ἀθήναις» 19 Μαΐου, στήλ 6).

ΣΗΜ. Χώρια βγαίνει αὐτὸς καὶ χώρια αἱ ἀναμνήσεις του; Κι ἀφοῦ αἱ ἀναμνήσεις του ἔβησαν, ὅπως βγαίνει ἀπ' τὰ λόγια του, πὼς αὐτὸς θὰ ἔβαινε;

Ἡ Κοινή Γνώμη

ΜΙΑ ΨΕΥΤΙΑ

Φίλε «Νουμά»,

Ὁ ἀξιότιμος κ. Μπάμπης Ἄννινος στὴν κανακάρικη διάλεξίν του, «Ὁ Σύλλογος τῶν Εἰσαγγελέων», ποὺ τὴν κουβαλάει ὑπὸ μάλης καὶ τὴν ἀναγώνει ὅπου βρῆ, λέει κάπου στὴν ἀρχή, γιὰ νὰ κἀν ἄστειχ, πὼς πέρασε ὁ καιρὸς ὅπου κατὰ τὴν «Γένεσιν» κατέβαιναν οἱ ἀγγέλοι ἀπ' τὸν οὐρανὸν καὶ παντρεύοντο μετὰ τῆς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων.

Στὸν ἀξιότιμο κ. Μπάμπη Ἄννινον ταπεινότερα παρατηροῦμε πὼς ἡ ψεύτης εἶναι ἡ χωρὶς νὰ ξέρη μιλάει στὰ κούφια, γιὰτὶ στὴ Γένεσιν μέσα τέτοιο πρᾶμα δὲ βρίσκεται. Ἄλλοιως μπορεῖ νὰ μᾶς τὸ δείξῃ. Ἡ Γένεσις ἄλλο πρᾶμα λέει στὸ κεφ. ΣΤ': ... ἰδόντες οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων κτλ.

Ὅτε ἀγγέλους ἀναφέρει οὔτε πὼς κατεβήκανε ἀπ' τὸν οὐρανὸν λέει.

Εἰσαγγελέας

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερεῖνας ἀποδοτίας εἰς ὀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκείας ἂν εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις—εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγῆν τοῦ ὁμολογιοῦχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτοντος ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς, ἐν Κερκύρῃ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς 0)0	κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6	μηνῶν
2	"	0)0	"	"
3	1)2	"	0)0	"
2	"	0)0	"	"
4	"	0)0	"	"

ἂν ὁμολογοῖ τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ καταθέτου νομαστικὰ ἢ ἀνόνομοι.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΙΟΜΑΘΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμπτη σὲ Πέμπτη

Ἐπιμετρεῖται Ἐσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος Σκοτωμοί. Περαιὰς 1, Ἐπαρχίαις 8. Λαθωμοί. Ἀθήνα 4, Περαιὰς 6, Ἐπαρχίαις 3. Κλεψίαι. Ἀθήνα 4, Περαιὰς 2, Ἐπαρχίαις 1.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ

τὸ ἔνχ. κ' ἕνα φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν, πουλιόντα τὰ γραφεῖα μας καὶ στὸ Βιβλιοπωλεῖον Σακέτο—(ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὸν τῆς Βουλῆς) τὰκόλουθα βιβλία:

Τοῦ Ψυχάου «Ὀνειρο τοῦ Γεωργίου» (σελ. 268).

Τοῦ Πάλλου «Ἡλιος καὶ φεγγάρι» (σελ. 120)

Τοῦ Φωτιάδου «Ἡ Γλωσσικὴ ζήτησις καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μας ἀναγέννησις» (σελ. 405).

Τοῦ Ἐδδαλιῶτη «Ἱστορίαι τῆς Ρωμιοσύνης» σελ. 320) καὶ «Μεζώχτρα, Βρουκολακας κλπ.» (σελ. 269).

Τοῦ Ἐθμονα «Τῆς Ζωῆς» (σελ. 194).

Τοῦ Φιλίντα Γραμματικὴ τῆς Ρωμικῆς γλώσσας (μέρ. Α') (σελ. 96).

Τοῦ Λόγγου «Δάφνης καὶ Χλόης» (χαρτοδεμένο) μεταφρ. Ἡλ. Βουτιερίδου (σελ. 86).

Τοῦ Εὐριπίδου «Μήδεια» μεταφρ. Γιάννη Περγαλιτῆ (σελ. 59).

Τοῦ Σοφοκλέους «Αἴας». Μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη (σελ. 61)

Τοῦ Χ. Ἀντρεάδου «Ὁ Μέγ' Ἀλέξανδρος» (σελ. 192).

Τοῦ Δ. Π. Ταγκόπουλου «Ζωντανοὶ καὶ Πεθαμμένοι» δράμα—«Ἡ Χρυσουγὴ» καὶ «Τάφος στὸν Γαλὸν» δηγηματα (σελ. 78).

Ἡ ἸΑΙΔΑ, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ. Πάλλου (σ. 416) δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 στὸ ἐξωτερικόν. Ἡ «ΜΑΤΙΑ» τοῦ Γ. Ἀβάξου δρ. 1.